

„Ти знаешъ-я, —
 „Въ родѣтъ ми има ги таквизи.“ —
 — „Кумо! я чувай ти кумѣтъ:
 „Сестричкитѣ си да пресчиташъ,
 „Недѣй си губи хичъ умѣтъ;
 „Въ хесапа си за тѣхъ —
 „Най първо ти ще се допипашъ
 „Въ камарата — за смѣхъ“ . . .
 Но мечовѣтъ совѣтъ и гласъ —
 Несторилъ никакъ той тогазъ.

разумѣтъ на Баснята.

Въ баснята — съ името Маймуна и оглѣдало изобразява се такъвизи порокъ (грѣховно унжтване), на който, по несчастье, ние 'синкома сме малко много поднадали. И на да ли изъ день за наше добро напръдвами въ тойзи пжтъ! Тойзи порокъ е оная наша наклонность, спорядъ която осждами другитѣ, забѣлѣзвами у тѣхъ най малкитѣ недостатѣци, безъ да съгледвами въ насъ-си много — по голѣмитѣ; за това си има и приказка, която казва, че въ очитѣ на другиго се ви и прашочецѣтъ, а въ нашитѣ не можемъ да видимъ и гредата. Подобно нѣщо станало и съ маймуната; тя като се видѣла въ оглѣдалото, стоварва своята грозота, въртлявщинитѣ и юденията си врѣхъ познатитѣ си сродственници и маймуня; ето защо Мечо, съ името на когото е показанъ човѣкъ совѣстенъ, безпристрастенъ, совѣтва я да поглѣдне на себеси.

Само внимателното и безпристрастно придирване и испытване на своитѣ си работи и дѣла може да послужи като оглѣдало за нашата душа; такова провѣрjаванье, споредъ нашето самолюбие и при-
 страстие къмъ насъ — си, бива твхрдѣ мжно: